20 Φεβρουαρίου 2026

Βησσα-ρίων, ο Όσιος μιμητής των Προφητών

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες / Συναξαριακές Μορφές

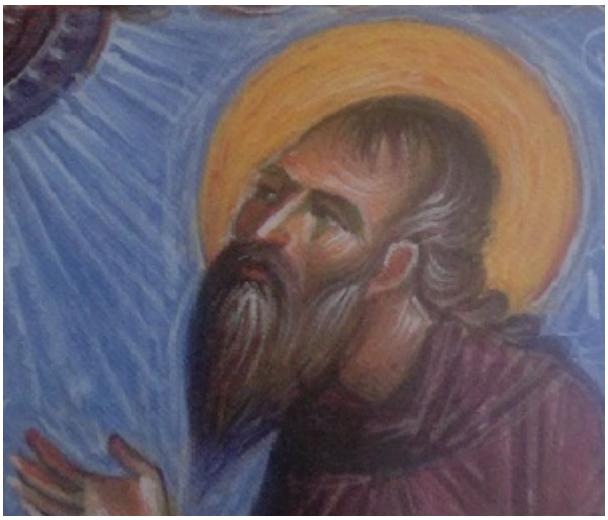

Ο όσιος Βησσαρίων γεννήθηκε στην Αίγυπτο. Μόλις απογαλακτίστηκε και αφού εκπαιδεύτηκε στα ιερά γράμ-ματα, φως άγιο έλαμψε στην καρδιά του από νεαρή ηλι-κία. Ύστερα από το γεγονός αυτό, αγάπησε ολόψυχα το Χριστό και δεν μόλυνε ποτέ και με κανέναν τρόπο το άγιο Βάπτισμα, το όποιο είχε λάβει όντας νήπιο. Ανέβη, λοιπόν, σε έναν έρημο τόπο και αγωνιζόταν σα να μην είχε σάρκα, αφού καταφρόνησε το σώμα, ως φθαρτό, και το υπέταξε στο κρείττον, δηλαδή στην ψυχή. Και στον αγώνα του αυτό βρήκε βοηθό και συμπαραστάτη το Θεό, τον οποίο ολοκάρδια ποθούσε. Και πράγματι, επί σαράντα ημερόνυχτα στά-θηκε ακλόνητος, σαν στύλος, έχοντας τα χέρια και το βλέμ-μα στραμμένα προς τον ουρανό, την δε ψυχή του ενωμένη με το Θεό. Για τούτο και ο Θεός τον τίμησε με τη χάρη και ευλογία του, αφού επιτέλεσε δι' αυτού όχι μικρά, αλλά πολύ μεγάλα θαύματα.

askitis2
Image not found or type unknown

Ο όσιος λοιπόν Βησσαρίων, αφού διαφύλαξε αμόλυντο και ακηλίδωτο το κατ' εικόνα, με όση δύναμη είχε, επιτέλεσε θαύματα όμοια με εκείνα που είχαν επιτελέσει οι μεγά-λοι Προφήτες, οι οποίοι επικοινωνούσαν ολοφάνερα με το Θεό. Ιδού μερικοί παραλληλισμοί:

Ο Μωϋσής, ο οποίος είναι η ρίζα όλων των Προφητών, με ένα ξύλο, που εικόνιζε το Σταυρό του Κυρίου, μεταποίη-σετα πικρά ύδατα σε γλυκά, για να καθησυχάσει τους Ιου-δαίους που γόγγυζαν. Αυτός δε ο μακαριστός Βησσαρίων, όταν ένας μαθητής του βάδιζε κάποτε σε δρόμο, που δεν υπήρχε πουθενά νερό, και είχε ανάψει από τη δίψα, σχημά-τισε στον αέρα το σημείο του Σταυρού και μεταποίησε

την αλμυρή και μη πόσιμη θάλασσα σε γλυκιά. Έτσι την έκαμε δροσερή και πόσιμη. Αφού λοιπόν ήπιαν από αυτό το νερό και χόρτασαν, και μαζί μ' αυτούς και άλλοι πολλοί, εξέφρασαν τις ευχαριστίες τους στο Θεό.

Κάποτε που ο Ιησούς του Ναυή πολεμούσε τους Ιεβουσαίους έκαμε τον ήλιο να σταματήσει την πορεία του, μέχρις ότου συνέτριψε όλους τους εχθρούς του. Και αυτός κά-ποτε ο μακαριστός Βησσαρίων, ευρεθείς σε κάποιον τόπο για την ωφέλεια πολλών, επειδή περνούσε η ώρα και πλη-σίαζε να νυχτώσει, αφού δεήθηκε στο Θεό, σταμάτησε τον ήλιο και δεν έδυε, μέχρις ότου επέστρεψε στον τόπο διαμονής του.

Ακόμη, όπως ο προφήτης Ηλίας, έτσι και ο όσιος Βησσαρίων, σε περίοδο ανομβρίας, κατέβασε βροχή από τον ουρανό και πότισε τη διψασμένη γη και μάλιστα όχι μια φορά και δύο, αλλά πολλές, αφού του το ζήτησαν.

Και ένα ακόμη παράλληλο θαύμα: Κάποτε ο προφήτης Ελισσαίος πέρασε με τη μηλωτή του προφήτη Ηλία τον Ιορδάνη ποταμό, χωρίς να βραχεί. Το ίδιο έκαμε και ο όσιος Βησσαρίων. Αντί βέβαια για τον Ιορδάνη, αυτός πέρασε το Νείλο ποταμό. Επίσης, αντί για μηλωτή, χρησι-μοποίησε ως αποτελεσματικό και κραταιό τρόπο το σημείο του Σταυρού και διαπέρασε πεζοπορώντας το Νείλο, που είναι μάλιστα ένας από τους μεγαλύτερους ποταμούς της γης, αφού βράχηκαν τα πόδια του, ω του θαύματος! μόλις μέχρι τους αστραγάλους.

Τί είναι μεγαλύτερο από τα εκπληκτικά αυτά θαύματα; Τί είναι πιότερο θαυμαστό; Αλλά και διάφορα άλλα θαύ-ματα επιτέλεσε ο Όσιος με τη δύναμη του Σταυρού. Και αφού λοιπόν ο όσιος Βησσαρίων υπηρέτησε με άκρα συνέ-πεια το Θεό και έφτασε σε βαθύ γήρας, απήλθε στις αιώ-νιες μονές.

(Γεωργίου Δ. Παπαδημητρόπουλου, Με τους Αγίους μας, Φεβρουάριος, σ. 151-153)